

Závěrečná zpráva Etické komise Klubu sportovních novinářů ČR ve věci podnětu HC Dynamo Pardubice ke zveřejnění e-mailové komunikace na serveru iSport.cz

Etická komise Klubu sportovních novinářů ČR (EK KSN ČR) se seznámila s podnětem HC Dynamo Pardubice, který se týká zveřejnění obsahu neveřejné e-mailové komunikace zaslané dne 8. dubna 2026 majitelem klubu Petrem Dědkem řediteli Tipsport extraligy a dvěma představitelům Asociace profesionálních klubů ledního hokeje. V této komunikaci se odesílatel vyjadřoval k fungování soutěže a k osobě jejího vedení, včetně požadavku na rezignaci ředitele extraligy. Podatel namítá, že šlo o korespondenci soukromé a osobní povahy, která nebyla určena k veřejné distribuci, a že její následné zveřejnění v médiích mohlo představovat neoprávněný zásah do práv odesílatele. Podnět proto žádá posouzení, zda tímto postupem mohlo dojít k porušení principů novinářské etiky, a současně se obrací na komisi se žádostí o obecnější doporučení pro postup sportovních organizací v obdobných situacích.

Etická komise KSN případ posuzovala v širších souvislostech a ve sledu událostí, které zveřejnění předcházely. Po čtvrtém semifinálovém zápase mezi kluby HC Sparta Praha - HC Dynamo Pardubice udělila Disciplinární komise Asociace profesionálních klubů (DK APK) oběma klubům pokutu. Pardubice musely zaplatit 20 tisíc korun za porušení povinností pořádajícího klubu, obdobně také Sparta. Výše pokuty pro Spartu ale byla třikrát vyšší, což DK APK vysvětlila, že klub byl „potrestán i za opakované hanlivé pokřiky fanoušků.“ (<https://www.apklh.cz/article/rozhodnuti-dk-elh-z-9-a-1042026>) Je důležité zdůraznit, že v hokejové extralize se jedná o zcela nestandardní trest. APK sice po klubech vyžaduje, aby apelovaly na své fanoušky ohledně slušného chování, ovšem za pokřiky – jakkoliv vulgární – dlouhodobě celky nepokutuje. I proto rozhodnutí z 10. dubna 2026 vyvolalo debatu o důvodech takového rozhodnutí právě v tomto konkrétním případě.

Po posouzení věci má Etická komise KSN za to, že samotné zveřejnění informace o existenci a obsahu předmětné komunikace nelze bez dalšího považovat za porušení novinářské etiky. Rozhodující je povaha sdělení, postavení zúčastněných osob a význam věci pro veřejnost. V daném případě nešlo o soukromou komunikaci v osobním či intimním smyslu, nýbrž o sdělení zaslané majitelem extraligového klubu vrcholným představitelům subjektů, které se podílejí na řízení nejvyšší hokejové soutěže. Obsahem sdělení navíc nebyla osobní záležitost nesouvisející s veřejným děním, ale ostrá intervence vůči vedení soutěže včetně výzvy k rezignaci jejího představitele, učiněná v průběhu mimořádně exponované fáze sezony.

Komise se domnívá, že taková komunikace má z hlediska svého obsahu, účelu i okruhu adresátů charakter institucionálně relevantního sdělení. Skutečnost, že byla vedena neveřejným kanálem, sama o sobě nepostačuje k závěru, že jde o komunikaci plně chráněnou před mediální zájmem. Ve veřejném prostoru, zvláště v oblasti profesionálního sportu, nelze za ryze soukromé považovat takové projevy, jimiž významní aktéři soutěže uplatňují tlak na její vedení nebo se snaží ovlivnit její

fungování. Právě naopak: jde o okolnosti, o nichž mají média legitimní právo informovat, protože se dotýkají důvěryhodnosti, transparentnosti a integrity soutěžního prostředí.

Jestliže Deník Sport získal e-mailovou komunikaci, v níž se majitel HC Dynamo Pardubice Petr Dědek obrací na vedení extraligy ve věci potrestání HC Sparta Praha za hanlivé pokřiky fanoušků, a autenticita tohoto dokumentu nebyla žádnou ze stran zpochybněna, považuje Etická komise KSN jeho zveřejnění navzdory internímu charakteru komunikace v kontextu hokejového prostředí za věc veřejného zájmu. Veřejný zájem byl v posuzovaném případě dán jak postavením odesílatele a adresátů, tak povahou samotného sdělení. Majitel významného extraligového klubu není soukromou osobou stojící mimo strukturu profesionálního sportu, ale aktérem s reálným vlivem na jeho chod. Pokud takový aktér neveřejně a důrazně intervenuje vůči vedení soutěže, jde o téma, které přesahuje rámec interní komunikace a stává se legitimním předmětem novinářského zájmu. Úlohou médií je v takových situacích nejen informovat o výsledcích sportovních utkání, ale i popisovat mechanismy moci, vlivu a tlaku v zákulisí profesionálního sportu.

Podle šetření EK KSN ČR získal novinář Pavel Bárta tento materiál od důvěryhodné osoby z prostředí hokejové extraligy, která byla s pozadím celé kauzy dobře obeznámena. Etická komise KSN proto neshledala, že by tímto postupem došlo k porušení Etického a morálního kodexu KSN, včetně bodu 1g), který ukládá nepoužívat nezákonné prostředky k získání informace, fotografie, zvuku, videa nebo dokumentu ani k tomu nezneužívat dobré víry kohokoli. Komise se v této souvislosti ztotožňuje i s vyjádřením šéfredaktora Deníku Sport Lukáše Tomka, podle něhož „k publikování informace vedla její závažnost v rámci rozehrané série, která (podle nás) mohla být interpretována i jako pokus vytvořit zákulisně nestandardní tlak na vedení soutěže“.

Etická komise KSN proto nedošla k závěru, že by novinář či redakce informováním o předmětném e-mailu a popsáním jeho obsahu pochybili. Takový postup je v zásadě slučitelný s rolí médií jako kontrolního a informačního prvku veřejného života, a to i tehdy, byla-li prvotní informace získána z neveřejného zdroje. Samotná okolnost, že komunikace nebyla určena ke zveřejnění, ještě nečiní její publikaci neetickou, pokud zveřejnění sleduje legitimní veřejný zájem a týká se výkonu vlivu ve věci veřejného významu.

Lze pochopit, že Petr Dědek zveřejnění této komunikace vnímá nelibě, komise ji však nepovažuje za soukromou ve smyslu rodinné či jiné ryze osobní komunikace ani za sdělení týkající se citlivých obchodních informací. Odesílatel ji psal jako majitel extraligového klubu řediteli extraligy Martinu Loukotovi, e-mail proto nese znaky komunikace institucionální povahy, navíc v poměrně vyhroceném tónu. Komise proto v jeho zveřejnění neshledává z etického hlediska nepřiměřený zásah do práv dotčené osoby, který by způsobil jakoukoli majetkovou či nemajetkovou újmu. Případné právní posouzení takového zásahu nicméně nepřísluší Etické komisi KSN, nýbrž soudu. Komise zároveň připouští, že v obecné rovině lze uvažovat o určité paralele s jinými případy zveřejnění neveřejné

komunikace veřejně významných aktérů (např. případ zveřejnění SMS ministra zahraničí Petra Macinky poradci prezidenta Petra Pavla), byť okolnosti jednotlivých kauz zůstávají odlišné.

EK KSN ČR zároveň konstatuje, že je v nazírání na tento případ vhodné rozlišovat mezi legitimitou tématu a konkrétní formou jeho zpracování. V této rovině lze připustit dílčí úvahu, zda bylo nutné zveřejnit obsah e-mailu v tak širokém či doslovném rozsahu, případně zda by z hlediska novinářské zdrženlivosti nepostačovalo shrnutí podstatného obsahu a citace pouze klíčových pasáží. Obdobně lze za prvek žádoucí profesní praxe označit snahu redakce před zveřejněním znovu kontaktovat autora e-mailu a nabídnout mu přímý prostor k oficiálnímu vyjádření, byť případná absence takového kroku sama o sobě v tomto případě nevede k závěru o zásadním etickém selhání. Jde čistě o otázku redakční proporcionality a procesní pečlivosti. Etická komise KSN zároveň akceptuje zdůvodnění redakce Deníku Sport v následném šetření, že argumentem pro zveřejnění kompletního znění příslušného e-mailu byla snaha předejít případným podezřením ze zkreslení dokumentu či jeho manipulace, která by se v případě redakčního zpracování navenek obtížně prokazovala.

Etická komise KSN ve svém závěru rovněž zohlednila, že inkriminovaný článek neprezentoval věc jako izolovaný skandální výkřik bez kontextu, ale zasadil ji do širší situace probíhajícího semifinále, reakcí APK i následného stanoviska klubu. I tento kontext oslabuje případnou námitku, že šlo o samoučelný zásah do neveřejné komunikace bez snahy o vyvážené informování.

Za problematickou EK KSN ČR považuje pasáž článku, v níž dochází ke zbytečnému relativizování výrazu „jebat“. V textu se uvádí: „Samotný výraz ‚jebat‘ nemá jen vulgární význam. Znamená třeba taky na někoho kašlat, ignorovat ho, nezajímat se nebo někoho kritizovat a nadávat mu. Na všech stadionech a v podání fanoušků všech klubů se navíc ozývají mnohem urážlivější a sprostší věci.“

Jakkoli autorovi dává za pravdu Akademický slovník současné češtiny (<https://www.slovníkcestiny.cz/heslo/jebat/0/22645>) a lze přidat i úvahu o tom, že v pokřicích je sloveso spojováno se slovem „Dědek“, což může být v případě nepsaného projevu (nebo textu psaného verzálkami) vnímáno nejen jako příjmení, ale i jako obecné jméno „dědek“, které známe i z mediálního diskurzu z kampaní typu přemluv/zachraň bábu/dědka, podle názoru Etické komise KSN si musí být novinář za všech okolností vědom důležitosti své společenské role i faktu, že veřejnost jej považuje za dokonale obeznámeného s prostředím. Pavel Bárta je jednou z ikon hokejové žurnalistiky v Česku, získal i prestižní ocenění od Mezinárodní hokejové federace IIHF, a tudíž se od něj očekává kritičtější pohled. Měl by zaujmout jednoznačnější odstup od vulgárních pokřiků a neoslabovat povahu sdělení argumentem, že jinde zaznívají projevy ještě hrubší. V tomto směru šlo podle EK KSN ČR o obsahově nadbytečnou pasáž, která není nosná pro legitimitu zveřejnění samotné informace. Komise zároveň vyjadřuje přesvědčení, že redakce Deníku Sport vnímá situaci obdobně a bude editorské kontrole a odpovědnosti nadále věnovat náležitou pozornost.

Závěr

Na základě výše uvedeného Etická komise KSN uzavírá, že v posuzovaném případě neshledala porušení novinářské etiky v samotném rozhodnutí informovat o neveřejné e-mailové komunikaci mezi majitelem extraligového klubu a vedením soutěže. Předmětné sdělení se netýkalo soukromé sféry v úzkém smyslu, nýbrž fungování profesionální sportovní soutěže a pokusu vlivného aktéra zasáhnout do jejího vedení, což zakládá silný veřejný zájem na zveřejnění. Případné výhrady lze vztáhnout toliko k okrajovým otázkám redakční formy, zejména k rozsahu doslovné citace, k míře procesní vstřícnosti vůči autorovi sdělení před publikací a k dílčím redakčním formulacím, které nebyly pro zveřejnění věci samé podstatné. Tyto okolnosti však podle názoru komise nemění základní závěr o etické obhajitelnosti zveřejnění.

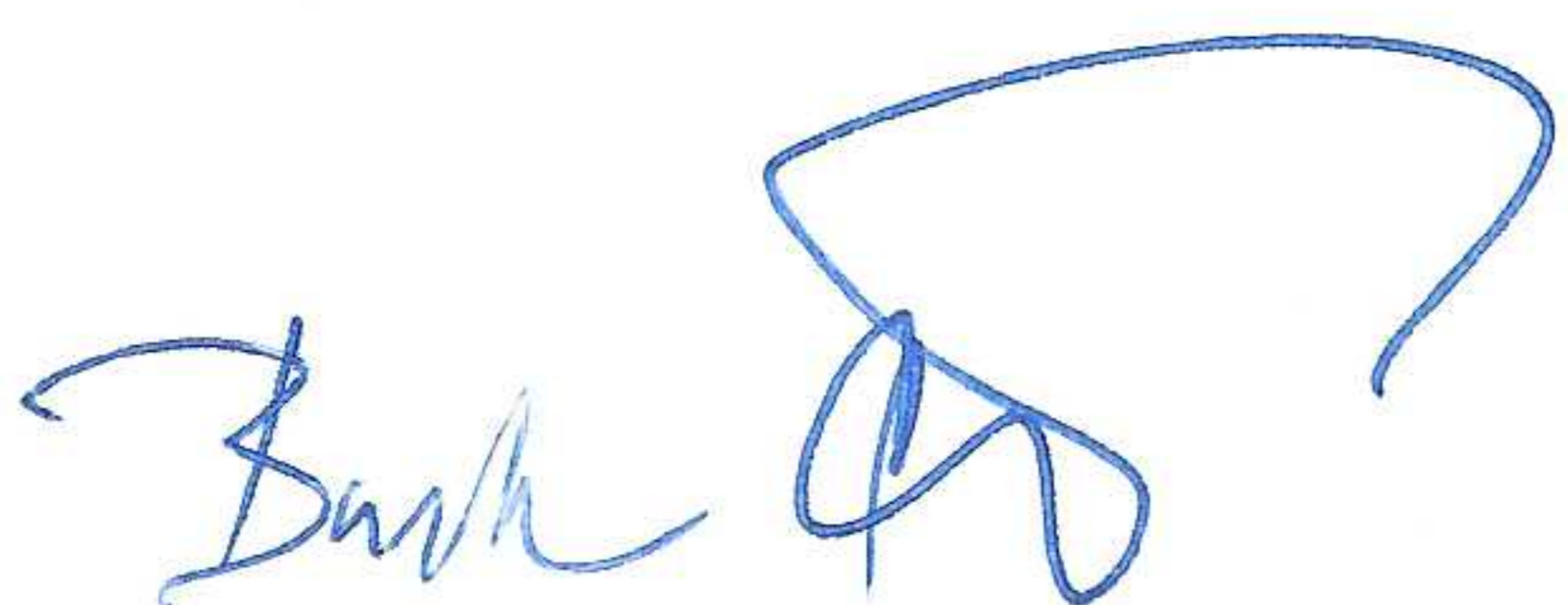
Pokud jde o obecnější doporučení pro sportovní organizace v obdobných situacích, EK KSN ČR považuje za vhodné uvést, že osoby zastávající významné pozice ve sportovních klubech, asociacích či soutěžních strukturách by měly při komunikaci s funkcionáři soutěží, asociací a řídicích orgánů vycházet z toho, že sdělení institucionální povahy, zejména ta, která obsahují kritiku, nátlak, požadavky na personální změny nebo jinou intervenci do správy soutěže, mohou být za určitých okolností legitimně předmětem veřejného a mediálního zájmu. Označení takové komunikace za „soukromou“ nebo „neoficiální“ samo o sobě nezakládá její etickou nedotknutelnost.

Sportovní organizace by proto měly v obdobných případech volit věcný, profesionální a institucionálně odpovědný způsob komunikace a mít na paměti, že u sdělení týkajících se správy soutěže je hranice mezi interní a veřejně relevantní komunikací užší než v čistě osobní sféře. Pokud následně dojde ke zveřejnění takové komunikace v médiích, je namístě především věcně reagovat na její obsah a kontext, nikoli automaticky předpokládat, že samotné zveřejnění představuje etické pochybení novináře.

Etická komise KSN současně připomíná, že vztah sportovních organizací k médiím nemá být poměřován pouze okamžitou výhodností podle aktuální sportovní situace, výsledků či vypjatosti konkrétní série nebo utkání. Média a novináři plní ve sportovním prostředí roli zprostředkovatelů informací směrem k veřejnosti, fanouškům i širšímu veřejnému prostoru. Udržování korektních, profesionálních a předvídatelných vztahů s médii je proto součástí odpovědného fungování sportovní organizace bez ohledu na to, zda je mediální pokrytí v daném okamžiku pro klub příznivé či nikoli. Případná snaha využívat komunikaci s médii pouze selektivně, podle momentální potřeby, nebo naopak reagovat na nepříznivé zprávy primárně konfrontačně, není dlouhodobě slučitelná s požadavkem transparentního a důvěryhodného působení ve veřejném prostoru, jakkoli může být v některých konkrétních situacích vzhledem ke stupňujícímu se tlaku sportovního dění a očekáváním veřejnosti lidsky pochopitelná.

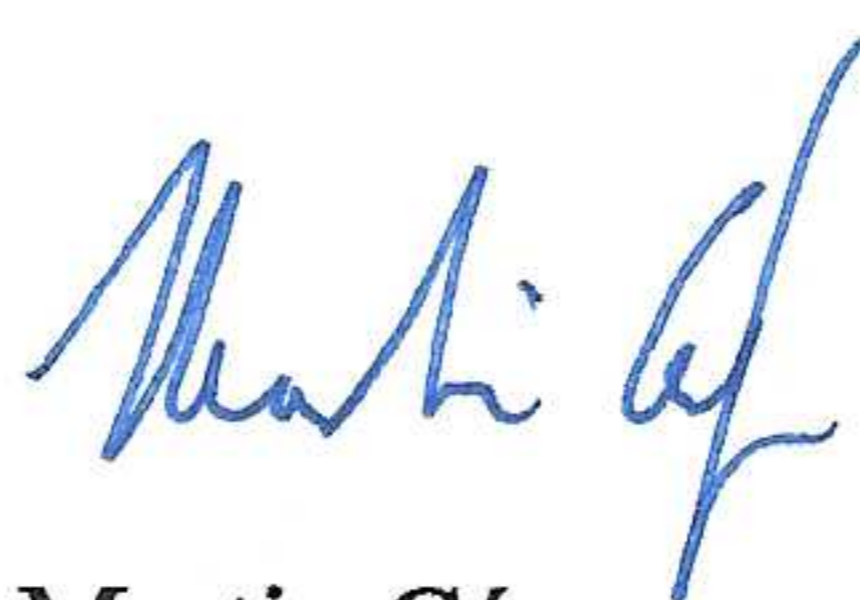
Stejně tak EK KSN ČR považuje za důležité zdůraznit, že sportovní organizace musí ve své veřejné komunikaci i v interních postupech dbát na to, aby nevznikaly důvodné pochybnosti, že se snaží ovlivňovat dění na hřišti či chod soutěže zákulisními tlaky, osobními intervencemi nebo jinými vlivovými prostředky mimo vlastní sportovní rámec. Právě důvěra v regulérnost soutěže patří k základním hodnotám profesionálního sportu. Jakékoli jednání budící dojem, že se klub či jeho představitelé pokoušejí zasahovat do řízení soutěže jinak než prostřednictvím řádných a transparentních mechanismů, nepoškozuje jen konkrétní vztahy mezi aktéry, ale i důvěru veřejnosti v integritu soutěže jako takové.

V Praze dne 6. května 2026

Barbora Černošková

Předsedkyně EK KSN ČR

Martin Cáp

Člen EK KSN ČR

Robert Sára

Člen EK KSN ČR